

gang med en overvejelse om struktur. Det bliver spændende at lytte til.

Den definition på at være ansvarlig politiker, som hr. Thomas Adelskov lægger til grund for sit spørgsmål, er jeg rygende uenig i. Hvori er det ansvarlige ved, at man indgår en aftale med regeringen om at holde nogle bestemte vækstrammer og en bestemt skat og så bryder den efterfølgende? Hvori er det ansvarlige i det? Det synes jeg er et relevant spørgsmål at stille. Det forekommer ikke mig at være udtryk for ansvarlighed.

Må jeg sige til fru Line Barfod, at nu er det jo ikke en forespørgselsdebat om det danske sundhedsvæsen, vi er i gang med, selv om det jo kunne være mere spændende, men så skulle man nok have anmeldt en sådan, men den beskrivelse af den halvanden milliard kroner er det pureste vrøvl og nonsens.

De 1,5 mia. kr. fungerer på den måde for nu at sige det meget enkelt, at man har opgjort den historiske værdi af den samlede produktion i sygehusvæsenet med det system, som vi kører med herhjemme. Så er der lagt nogle forudsætninger til grund om, hvad effekten ville være af de aftaler, Amtsrådsforeningen har indgået historisk med den gamle regering, fordi den nye regering ikke ønsker at betale for det samme to gange, der er lagt nogle forudsætninger ind om, hvordan akutområdet skal udvikle sig, og al merbehandling, der ligger ud over det niveau, honoreres af de 1,5 mia. kr. Al merbehandling!

Derfor er det sådan set så simpelt. Der står penge på bordene rundt omkring på alle amts-gårdene, som man kan dykke ned i, i takt med at man præsterer noget patientbehandling. Så enkelt er det. Faktisk får man lov at dykke ned, også selv om man ikke præsterer det, fordi vi udbetaler beløbene a conto.

Dermed ligger der jo altså store ressourcer ude i sundhedsvæsenet fra denne her ordning, og det er det, der gør, at amterne i indeværende år har en forbrugsmulighed, som er 7 pct. højere end den, de havde sidste år. Det er en historisk stor saltvandsindsprøjtning til det danske sundhedsvæsen, og den kan ikke betinge, at man lukker sygehuse.

(Kort bemærkning).

**Lene Garsdal (SF):**

Ministeren var i sit tidligere indlæg inde på de ældremedicinske patienter og deres behov for nærhed.

Det er jo dejligt at høre ministeren bekymre sig om de medicinske patienter. Det har jo gentagne gange her fra talerstolen været nævnt, at det jo netop kun er de kirurgiske og elektive patienter, der får gavn af den ikke særlig store saltvandsindsprøjtning på 1,5 mia. kr., som ministeren har givet sygehusene. Så det vil jeg da glæde mig over.

Men så nævner ministeren igen, at det ikke er på grund af den stramme aftale mellem regeringen og amter og kommuner, at der er så stramme budgetter. Jeg kan altså ikke forstå det, for der skæres jo ned overalt. Det er jo ikke sådan, at man ude i amterne giver en masse penge til miljø, gymnasieskoler osv., man skærer ned overalt.

Hvad kan forklaringen være, hvis det ikke er den aftale? Og så selvfølgelig kombineret med skattestoppet, som giver et nedsat provenu.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

**Jan Petersen (S):**

Ministeren havde i sit svar til hr. Thomas Adelskov sådan en lille finte til et tidligere forslag, som en af ministerens forgængere, Thorkild Simonsen, åbenbart skulle have fremsat for nogle år siden om at overveje en straffeaktion. Jeg får bare lyst til at spørge, om den nuværende indenrigsminister har været nede og undersøge, hvad Venstre mente om det pågældende forslag.

Derudover fik jeg jo ikke svar på mine spørgsmål. Jeg fik at vide, at hvis ikke pengene er ude i spil, så er det, fordi man ikke spiller efter den melodibog, som ministeren har dikteret. Men pengene er ude i spil, siger ministeren, og så må det jo være muligt at svare på spørgsmålene: Hvor mange af pengene er så ude i spil, hvor mange er blevet brugt, og hvor mange af dem kan f.eks. tilgodese et af de sygehuse, som er truet af en dramatisk nedskæring, nemlig i al beskedenhed det, der ligger ganske tæt på, hvor jeg bor?

Det svar vil jeg for så vidt gerne have, og i og med at spørgsmålet også foreligger skriftligt, må det være muligt at svare på det nu, også selv om det er stillet som et § 20-spørgsmål, der jo forventes betydelig hurtigere besvaret end det, der er leveret, for det er ikke besvaret endnu.

Må jeg så spørge ministeren: Finder ministeren det klogt at tilrettelægge f.eks. et akutberedskab sådan, at man, uheldigvis om søndagen eller efter kl. 16.00, skal køre 60-65 km for at få sit barn på en skadestue? Det er jo en af de diskussioner, der også er gemt i det her i forhold til